

BIULETYN *informacyjny*

SPIS TREŚCI

Wojsko i PTTK w jednym szeregu • W 25 rocznicę Ludowego Wojska Polskiego • Działaczom PTTK medale za zasługi dla obronności kraju • Prezydium obraduje • Życzenia świąteczne • Tarda 1967 • Program działalności Towarzystwa na rok 1968 • Z korzyścią dla obydwu stron • Nowi oficerowie żeglarstwa • Dla tych, którzy pragną wrócić w szeregi Towarzystwa • Osiągnięcia i zamierzenia GOPR • Na narty, po słońce w Rodopy • Narciarski urlop w Alpach Transylwańskich • Sprostowanie

ZARZĄDU GŁÓWNEGO
PTTK Nr 106
GRUDZIEŃ 1967

WOJSKO I PTTK W JEDNYM SZEREGU

Wytyczne Głównego Zarządu Politycznego Wojska Polskiego i Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego w zakresie współdziałania w rozwoju turystyki i krajoznawstwa.

W OSTATNICH 10 latach, w ramach działalności Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, owocnie rozwija się wojskowy ruch krajoznawczo-turystyczny. Obejmuje on swym zasięgiem kadre oficerską w wojsku i jej członków rodzin, słuchaczy Akademii Wojskowych, podchorążych oraz pracowników cywilnych administracji wojskowej.

Mając na względzie organizację wolnego czasu i wypoczynku, wojskowe koła PTTK podejmują i realizują różnorodne imprezy turystyczno-krajoznawcze, w których biorą powszechny udział turyści wojskowi, zdobywając m.in. odznaki turystyki kwalifikowanej. Wielu turystów w mundurach pracuje również we władzach Towarzystwa, szczebla okręgowego czy Zarządu Głównego.

W całym kraju wojskowe komórki PTTK i ich przedstawiciele współdziałają przy organizowaniu wielu imprez o zasięgu ogólnopolskim i regionalnym ze szczególnym uwzględnieniem imprez o charakterze patriotyczno-wychowawczym i sprawnościowo-obronnym.

Uprawianie bowiem turystyki przez szerokie rzesze społeczeństwa zwłaszcza szeregu dyscyplin turystyki kwalifikowanej rozwija zreczność i podnosi kondycję fizyczną. Znajomość podstawowych zasad terenoznawstwa, umiejętność samodzielnego poruszania się w terenie, dyscyplina współżycia w grupie, znajomość sprzętu wodnego, górskiego, narciarskiego i motorowego, umiejętność biwakowania, udzielania pierwszej pomocy sanitarnej, oto praktyczne umiejętności, które turystyka wnosi do szeroko pojmowanej ludowej obronności, oto widoczne związki turystyki z problematyką obronności kraju.

Ogólnopolski ruch turystyczno-krajoznawczy bogaty w treści i różnorodne formy działania znalazł trwałe miejsce w programach szkolenia ideowo-wychowawczego żołnierzy Wojska Polskiego. Krajoznawstwo popularyzujące wiedzę o kraju ojczystym, jego historii i osiągnięciach współczesnych stanowi ważny czynnik budzenia miłości do Ojczyzny. Poprzez konfrontację postępowych tradycji, dążeń i walki narodu polskiego na przestrzeni dziejów z dorobkiem współczesności krajoznawstwo stało się ważnym instrumentem krzewienia i utrwalania socjalistycznego patriotyzmu.

Ścisłe powiązanie krajoznawstwa z tradycjami oręża polskiego i osiągnięciami socjalistycznego budownictwa, turystyki z problematyką obronności kraju, stwarza bardzo dogodne warunki do pracy polityczno-

-wychowawczej w środowisku wojskowym i jest niezwykle ważnym elementem działalności PTTK.

Wyrazem tego było m.in. powołanie Komisji Kół Wojskowych ZG PTTK, stanowiącej jednocześnie organ doradczy Głównego Zarządu Politycznego WP w zakresie całokształtu spraw ruchu turystycznego w Wojsku.

Dalszym cennym krokiem naprzód stało się spotkanie 14 czerwca br. Prezydium ZG PTTK z Kierownictwem Głównego Zarządu Politycznego WP, na którym podjęto decyzję w sprawie zasad i praktycznych rozwiązań co do powoływania oddziałów wojskowych PTTK. Określono wówczas także zasady udziału PTTK w obchodach 25 rocznicy Ludowego Wojska Polskiego i dalszego współdziałania w rozwoju ruchu turystycznego.

Doceniając potrzeby dalszego rozwoju ruchu turystyczno-krajoznawczego w Wojsku Polskim Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego uznaje za konieczne:

- udzielanie wszechstronnej i fachowej pomocy wojskowym kołom, klubom i oddziałom PTTK poprzez wszystkie instancje władz Towarzystwa;
- stwarzanie dogodnych warunków dla wykonywania swych zadań przez Komisję Kół Wojskowych ZG PTTK, wynikających z regulaminu pracy Komisji i okresowych planów;
- pobudzanie wszystkich ogniw organizacyjnych Towarzystwa do podejmowania i realizowania przedsięwzięć związanych z krzewieniem i popularyzowaniem w ich działalności programowej problematyki ludowej obronności, propagowaniem tradycji walk narodowo-wyzwoleńczych i rewolucyjnych, ludowej partyzantki, walk Ludowego Wojska Polskiego oraz walk wyzwoleniczych Armii Radzieckiej;
- inspirowanie i organizowanie turystycznych imprez masowych i kwalifikowanych na szlakach i w miejscach związanych z postępowymi tradycjami walk oręża polskiego w tysiąclecie naszej historii;
- odkrywanie i upamiętnianie śladów czynów zbrojnych i męstwa żołnierzy, konspiratorów i partyzantów w walce o społeczne i narodowe wyzwolenie;
- okazywanie pomocy przy wytyczaniu i znakowaniu tras turystycznych przebiegających szlakami bitewnymi;
- popularyzowanie turystycznych imprez na orientację i o charakterze sprawnościowym;

● szersze uwzględnienie w programach szkolenia kadry wojskowej i oficerskiej tematów mających związek z tradycjami wojskowymi i obronnością kraju. Dotyczy to zwłaszcza działaczy, organizatorów turystyki, przewodników turystyki kwalifikowanej i przewodników PTTK;

● udzielanie pomocy materialnej i fachowej w realizacji programu szkolenia organizatorów turystyki PTTK dla potrzeb środowiska wojskowego;

● inspirowanie i uwzględnianie w większym stopniu w planach wydawniczych oraz w produkcji Foto-Pam pozycji propagujących historyczne szlaki turystyczne, zabytki wojskowe, militaria itp.;

● dokonywanie okresowej oceny pracy władz PTTK wszystkich szczebli w dziedzinie popularyzowania idei ludowej obronności oraz tradycji oręża polskiego.

Ze swej strony Główny Zarząd Polityczny WP uznaje za konieczne:

● krzewienie i rozwijanie społecznej działalności Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego w środowisku wojskowym;

● popularyzowanie form turystyki kwalifikowanej poprzez zdobywanie przez turystów wojskowych odznak turystyki kwalifikowanej;

● inspirowanie wszelkimi formami propagandy w programowej działalności PTTK problematyki ludowej obronności i tradycji oręża polskiego.

● rozszerzanie informacji krajoznawczo-turystycznej w Wojsku poprzez rozbudowę sieci informacji turystycznej i poradni krajoznawczych;

● stwarzanie coraz to lepszych warunków dla organizowania i działania wojskowych kół, klubów i oddziałów PTTK, zwiększenie zasięgu ich oddziaływania oraz wzbogacanie treści, form i metod pracy;

● prowadzenie stałej akcji szkolenia aktywu społecznego w celu uzyskania uprawnień organizatora turystyki PTTK przez działaczy ruchu turystyczno-krajoznawczego w Wojsku;

● organizowanie i propagowanie masowych imprez turystycznych, szkoleniowych i turystyki kwalifikowanej i udostępnienie ich turystom spoza środowiska wojskowego.

● rozszerzanie i pogłębianie współpracy wojskowych ogniw PTTK z cywilnymi kołami i instancjami PTTK w dziedzinie szkolenia, organizacji imprez, propagandy oraz wykorzystania bazy turystycznej;

● przygotowywanie materiałów i wspólne organizowanie spotkań aktywu wojskowego oraz cywilnego, dla wymiany doświadczeń w pracy krajoznawczo-turystycznej;

● okresowe omawianie i ocenianie wyników pracy krajoznawczo-turystycznej w Wojsku.

Zarząd Główny
Polskiego Towarzystwa
Turystyczno-Krajoznawczego

Główny Zarząd Polityczny
Wojska Polskiego

W 25 ROCZNICĘ LUDOWEGO WOJSKA POLSKIEGO

PLAN WSPÓLDZIAŁANIA ZARZĄDU GŁÓWNEGO PTTK I GŁÓWNEGO ZARZĄDU POLITYCZNEGO WP W ZWIĄZKU Z OBCHODAMI 25 ROCZNICY LUDOWEGO WOJSKA POLSKIEGO

O BOK wytycznych ZG PTTK i GZP WP w zakresie dalszego współdziałania w rozwoju turystyki i krajoznawstwa, oraz listu (apelu) ZG PTTK do działaczy i ogniw PTTK dotyczącego włączenia się do obchodów 25 rocznicy powstania Ludowego Wojska Polskiego plan współdziałania zakłada:

- Ustalenie szlaków turystycznych związanych z marszami bojowymi I i II Armii Wojska Polskiego ze szczególnym uwzględnieniem miejsc forsowania Wisły oraz Odry i Nysy, miejscowości na Wale Pomorskim itp. Opracowane programy wycieczek po tych szlakach zostaną rozprawdzone do wszystkich Biur Obsługi Ruchu Turystycznego PTTK i innych Biur Turystycznych.
- Zorganizowanie następujących specjalnych okolicznościowych imprez turystycznych: centralnej „Szlakami Zwycięstw Ludowego Wojska Polskiego” obejmującej 4 rodzaje turystyki kwalifikowanej;
- XIII Centralnego Zlotu Turystów Zmotoryzowanych, na terenie woj. katowickiego (w lipcu),
- Centralnego Splywu Kajakowego na Bugu, na trasie Terespol—Zegrze, z zakończeniem w Zegrzu, w okresie od 30.VI. do 7.VII.1968 r.;

— XVI Centralnego Rajdu Pieszego i imprez na orientację z udziałem turystów zagranicznych na terenie woj. zielonogórskiego;

— XVII Centralnego Rajdu Kolarskiego na terenie woj. opolskiego.

14 ogólnopolskich imprez „Na Szlakach chwały oręża polskiego”, organizowanych we wszystkich województwach z udziałem turystów w kildyscyplinach;

● Włączenie się organizacji młodzieżowych rajdów i sztafet szlakami walk z faszyzmem.

● Ustalenie form upamiętnienia miejsc bitew Ludowego Wojska Polskiego między innymi poprzez: — uzupełnianie przeszakolenie przewodników aby byli przygotowani do oprowadzania po tych miejscach; — roztoczenie społecznej opieki nad miejscami bitew; — sypanie kopców kamiennych; — omówienie tych miejsc w przewodnikach turystycznych oraz ich popularyzacja.

● Ustalenie specjalnej turystycznej odznaki rocznicowej dla turystów.

● Zapewnienie warunków dla dalszego rozwoju turystyki wśród żołnierzy Ludowego Wojska Polskiego, poprzez: — umożliwienie zrzeszenia się żołnierzom służby zasadniczej w kołach PTTK (Rozkazem Ministra Obrony Narodowej), oraz odpowiednimi zmianami regulaminu koła PTTK; — ustalenie zasad zdobywania odznak turystyki kwalifikowanej przez żołnierzy służby zasadniczej; — zainteresowanie działalnością PTTK w Wojsku, kadry bezpośredniego dowodzenia.

DZIAŁACZOM PTTK MEDALE ZA ZASŁUGI DLA OBRONNOŚCI KRAJU

W ZARZĄDZIE Głównym PTTK odbyła się uroczystość wręczenia 15 działaczom PTTK brązowych medali „Za Zasługi dla obronności kraju” przyznanych im rozkazem Ministra Obrony Narodowej.

Wręczenia odznaczeń dokonał Szef Głównego Zarządu Politycznego Wojska Polskiego gen. dyw. Józef Urbanowicz w towarzystwie swego zastępcy gen. bryg. Zbigniewa Szydłowskiego, oraz płk Stanisława Kormaniana przewodniczącego Komisji Kół Wojskowych PTTK. Obecny był Prezes ZG PTTK Piotr Gajewski oraz członkowie prezydium ZG PTTK.

Odznaczenia otrzymali: **Marek Arzyński** — członek Prezydium ZG PTTK, **Mieczysław Domagała** — prezes Głównej Komisji Rewizyjnej ZG PTTK, **Jan Kalisz** — sekretarz Zarządu Okręgu PTTK — Rzeszów, **Feliks Kancelerz** — wiceprezes ZG PTTK, **Jan Krejczka** — członek Plenum Głównej Komisji Rewizyjnej, **Władysław Krygowski** — sekretarz Komisji Górskiej ZG PTTK, **Zbigniew Kulczycki** — członek Prezydium ZG PTTK, **Wojciech Millitz** — zastępca sekretarza generalnego, **Jerzy Przedziecki** — wiceprezes ZG PTTK, **Tadeusz Rycerski** — prezes Zarządu Okręgu Mazowieckiego, **Mieczysław Sobkiewicz** — wiceprezes Zarządu Okręgu Mazowieckiego PTTK, **Stefan Strogulski** — sekretarz generalny ZG PTTK, **Bronisław**

Toruń — przewodniczący Podkomisji Marszów na Orientację, **Stanisław Włodarczyk** — prezes Zarządu Okręgu Koszalin, **Edward Wyrostkiewicz** — prezes Zarządu Okręgu PTTK Bydgoszcz.

Dokonując aktu wręczenia medali gen. J. Urbanowicz stwierdził, że działalność PTTK polegająca m.in. na organizacji imprez turystycznych, rajdów, marszów na orientację sprzyja podnoszeniu sprawności fizycznej społeczeństwa, wyrabia samodzielność, spostrzegawczość, staje się więc nieodłącznym elementem podnoszenia obronności kraju. Ale nie tylko imprezy — kontynuował Szef Zarządu Politycznego Wojska Polskiego podnoszą poziom obronności. Również i budzenie patriotyzmu, uświadomienie związków łączących społeczeństwo z ludowym wojskiem, z tradycjami walk wyzwolńczych, uświadamianie osiągnięć naszego kraju i obozu socjalizmu sprzyja temu celowi. A to wszystko realizuje na codzień Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze. Odznaczenie zatem czołowych działaczy PTTK medalem „Za zasługi dla obronności kraju” jest wyrazem uznania jakim Ministerstwo Obrony Narodowej darzy Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze.

Prezes Zarządu Głównego PTTK w swym wystąpieniu podkreślił, dającą się od lat i rozwijającą coraz

bardziej, współpracę pomiędzy wojskiem a PTTK. Tego dowodem są coraz liczniejsze koła i oddziały wojskowe PTTK, coraz bardziej masowe imprezy turystyczne, coraz większy udział wojska w ruchu turystycznym. Podziękował on gen. J. Urbanowiczowi za wyróżnienia jakie spotkało 15 działaczy PTTK a przez to samo całe Towarzystwo.

W imieniu odznaczonych podziękował wiceprezes ZG PTTK Jerzy Przedziecki. Powiedział on m.in.: „Dziękując w imieniu odznaczonych dziś działaczy PTTK za to zaszczytne wyróżnienie pragnę zapewnić Was Generale, że medale „Za zasługi dla obronności kraju” przyjęliśmy nie tylko z radością, ale i z wielkim wzruszeniem, gdyż uznanie za pracę mającą znaczenie dla zwiększenia ludowej obronności kraju odczuwamy szczególnie głęboko i serdecznie. Uważając jednak nasze osobiste zasługi za niewspółmierne male do otrzymanych odznaczeń pragnęlibyśmy je traktować jako symbole uznania dla całego naszego Towarzystwa, dla wszystkich działaczy PTTK, współdziałających w dziele gruntowania w społeczeństwie zasad ludowej obronności naszego kraju.”

Spotkanie przedstawicieli wojska i PTTK obok części uroczystościowej zakończyła część robocza — podpisanie wytycznych Głównego Zarządu Politycznego Wojska Polskiego i Zarządu Głównego PTTK w zakresie współdziałania w rozwoju turystyki i krajoznawstwa na najbliższy okres czasu (wytyczne publikujemy na str. 1).

Wytyczne podpisali: Szef GZP WP gen. dyw. J. Urbanowicz i prezes ZG PTTK P. Gajewski.

PREZYDIUM OBRADUJE

30.VIII.1967 r.

Prezydium omawiało sprawozdanie z realizacji planu inwestycyjno-remontowego za pierwsze półrocze 1967 r. Zostało ono wprawdzie przyjęte do wiadomości, jednak po stwierdzeniu wysoce niezadowolającego stanu realizacji planu. Prezydium wydało zalecenie podjęcia starań o poprawę tej sytuacji.

Natomiast z pozytywną oceną spotkała się informacja o realizacji budżetu centralnego PTTK i zaplanowanych zadań przez przedsiębiorstwa ZG PTTK w pierwszym półroczu 1967 r.

W związku z koncepcją zorganizowania skansenu — muzeum PTTK w Szczawnicy — Prezydium upoważniło kol. kol. M. Arzyńskiego i F. Kancelerza do opracowania planu organizacji takiego muzeum i przedstawienia go Prezydium.

13.IX.1967 r.

Prezydium omawiało i przyjęło wytyczne do działalności programowo-organizacyjnej Towarzystwa na

1968 r., wytyczne w sprawie programu i organizacji imprez turystycznych oraz sporządzenia centralnego i okręgowych kalendarzy imprez na 1968 r., wytyczne Głównego Zarządu Politycznego Wojska Polskiego i ZG PTTK w sprawie współdziałania w rozwoju turystyki i krajoznawstwa oraz planu współdziałania ZG PTTK i GZP WP w związku z obchodami 25 rocznicy powstania Ludowego Wojska Polskiego.

Prezydium omawiało także, sy-

gnalizowaną już przez nas w tej rubryce, sprawę głosowania „per procura” na VII Walnym Zjeździe Delegatów. Uzgodniono projekt głosowania „per procura” z GKKFiT i Ministerstwem Spraw Wewnętrznych uzyskując na to zgodę obydwu resortów.

Prezydium udzieliło zezwolenia na działalność Oddziału PTTK Marynarki Wojennej na terenie woj. gdańskiego.

(ciąg dalszy na str. 8)

Naszym drogim Czytelnikom, współpracownikom,
korespondentom, wszystkim członkom i działaczom
Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego
najlepsze życzenia

Wesołych i Zdrowych Świąt

składa redakcja

Biuletynu Informacyjnego

ZG PTTK

TARDA 1967

W DNIACH 10—11 października odbyła się w Tardzie doroczna narada działaczy Związków Zawodowych, ZMS, PTTK i TKKF poświęcona omówieniu programu i zasad współdziałania co do rozwoju wychowania fizycznego i turystyki wśród ludzi pracy.

Podczas obrad przemówienia wygłosili m. inn.: sekretarz CRZZ — **Wiesław Kos**, wiceprzewodniczący GKKFIT — **Józef Rutkowski**, przewodniczący ZG ZMS — **Andrzej Zabiński**, wiceprzewodniczący ZG ZMS — **Zygmunt Najdowski**, prezes TKKF — **Feliks Kędziorek**, sekretarz generalny PTTK — **Stefan Strogulski**. Podsumowaniem obrad konferencji dokonał przewodniczący Krajowej Rady O.F.S.W.F.IT. — **Wiesław Adamski**.

Głównym tematem obrad były problemy rozwoju wychowania fizycznego i turystyki wśród młodzieży oraz plany działalności na 1968 r.

Poniżej zamieszczamy streszczenie przebiegu obrad w części dotyczącej turystyki.

FRONTEM DO MŁODZIEŻY

Punktem wyjścia do dyskusji na ten temat był referat Z. Najdowskiego, w którym podkreślił on korzystny charakter współpracy turystycznej Związków Zawodowych, ZMS i PTTK oraz omówił perspektywy, kierunki i formy dalszego działania.

W dyskusji zwrócono uwagę na wiele spraw. Jedną z nich jest następująca. Oto w większości zakładów traktuje się często udział w dotowanej imprezie turystycznej jako swego rodzaju premię za właściwą postawę w pracy zawodowej i społecznej. Taki pogląd jest z pewnością słuszny w przypadkach, gdy ilość chętnych do uprawiania turystyki przewyższa możliwości stwarzane po temu przez zakład. Błędem jest natomiast włączanie do ogólnej oceny postawy pracownika kryterium stażu pracy, gdyż w ten sposób eliminowana zostaje młodzież. Konieczne jest zatem stwarzanie warunków równego startu dla pracowników starszych i młodzieży w uprawianiu turystyki. Więcej, w pewnych przypadkach należy nawet uprzywilejowywać młodzież biorąc pod uwagę jej stosunkowo mniejszą zamozność. PTTK chętnie podjęłoby się kooperacji z konkretnymi zakładami pracy w organizacji przed lub posezonalnych obozów wypoczynkowo-turystycznych dla młodzieży po zniożonych cenach na wzór „Mazurskiej Wiosny”, czy „Złotej Jesieni na Mazurach”.

Kolejny problem dotyczy integracji starszych i młodych turystów. Jest chyba słuszne, abyśmy stali na stanowisku organizowania zarówno imprez wspólnych dla całej załogi, jak i odrębnych dla młodzieży.

PTTK może organizować takie imprezy. Nic też nie stoi na przeszkodzie, aby imprezy młodzieżowe odbywały się pod szyldem koła ZMS z pomocą i udziałem działaczy PTTK.

Program takiej imprezy musi mieć oczywiście swą specyfikę: więcej elementów zabawowych, przyciągających. Dlatego też Zarząd Główny ZMS i Zarząd Główny PTTK planują wprowadzenie Młodzieżowej Odznaki Turystycznej. Chodzi o to by organizatorzy turystyki w zakładach nie potraktowali tej odznaki, jako celu samego w sobie, lecz przyjęli jej regulamin jako główne kierunki programowe działalności turystycznej wśród młodzieży pracującej.

ORGANIZACJA PODSTAWA DZIAŁANIA

Jest zrozumiałe, iż szereg zagadnień z dziedziny turystyki ma charakter ogólny i dotyczy zarówno młodzieży, jak i starszych. Przede wszystkim należy pamiętać, że w programie upowszechnienia turystyki idzie nie tylko o to, by jak największą ilość osób mogło ją uprawiać. Idzie także o upowszechnianie odpowiedniej postawy społecznej turysty, nacechowanej świadomością celów uprawiania turystyki. Mimo, iż wiele na ten temat już powiedziano, ciągle zbyt jeszcze często spotykamy nieznaną zasadę uprawiania turystyki, nieprzestrzeganie turystycznych praw na szlaku, naruszanie etyki itp. Dlatego w najbliższym czasie będzie ogłoszony konkurs na swego rodzaju „dekalog” turysty.

Najbardziej skutecznym środkiem na kształtowanie postawy turystów jest zrzeszanie się ludzi w organizacji turystycznej. Umożliwia ono samopomoc koleżeńską, poradnictwo, korzystanie z ułatwień itp.

Niezwykle korzystną rolę w tym procesie odgrywają aktywiści, zarządy kół, które dzięki pracy czołowego aktywu społecznego mogą osiągać poważne efekty w pracy organizacyjnej i programowej. Dlatego niezwykle ważne jest organizowanie kół i oddziałów PTTK w zakładach pracy. Warto przy tej okazji rozważyć pewne nasze propozycje rozwiązań. Chodzi po prostu o to, by rady zakładowe zrezygnowały z formalnego istnienia swych Komisji Turystyki, a rolę tę powierzyły zarządom kół PTTK. Działacze tych komisji powinni wejść do zarządów kół PTTK, być ich twórcami tam, gdzie jeszcze nie istnieją. Odpowiada to intencjom uchwał VI Kongresu Związków Zawodowych, który potwierdził czołową rolę PTTK, jako organizatora turystyki dla załóg zakładów pracy.

Praktyczne rozwiązania wszelkich kwestii dotyczących rozwijania działalności turystycznej w zakładach pracy powinny stać się przedmiotem dorocznych konferencji kultury fizycznej i turystyki w zakładach pracy — będących odpowiednikiem spotkań w Tardzie.

WAŻNE WŁASNE PODWÓRKO

Słusznie podkreślano, że choć oparcie działalności PTTK o zakład pracy ma znaczenie podstawowe, to jednak nie wyczerpuje ono całości kształtu spraw. Niezbędne są formy organizacyjne działalności międzyzakładowej (gdy chodzi o małe zakłady), lub wręcz w oparciu o miejsce zamieszkania.

W turystyce inaczej jednak rozkłada się ciężar gatunkowy tych spraw, niż w wychowaniu fizycznym. Sprowadza się to do formuły „wychowanie fizyczne należy organizować w miejscu zamieszkania, zaś turystykę w oparciu o miejsce zamieszkania”. Turystykę realizuje się bowiem poza miejscem zamieszkania.

W konsekwencji chodzi o tworzenie międzyzakładowych lub terenowych Kół PTTK, nawiązywanie przez nie współpracy z osiedlowymi jednostkami administracyjnymi, jak: Dyrekcje ADM czy Zarządy Spółdzielni Mieszkaniowych. Chodzi także o szybszy rozwój klubów specjalistycznych PTTK, będących formą organizacyjną wybitnie opartą o zasadę terytorialną.

Trzeba także, by oddziały PTTK organizowały więcej imprez, zwłaszcza lokalnych dla mieszkańców poszczególnych miast lub dzielnic.

PLANY DZIAŁANIA

Zespół turystyki konferencji w Tardzie obradował nad planami działalności na rok 1968. Przedłożony projekt wytycznych jak i plany rozwoju organizacyjnego, szkolenia kadr, zasady kalendarza imprez turystycznych zostały przyjęte jednomyślnie.

Jak to już tradycyjnie dzieje się, ważną rolę w naszej pracy będą spełniały obchody wielkich rocznic historycznych i wydarzeń o doniosłym znaczeniu dla naszego narodu. Turystyczno-Krajoznawcze działania 1968, przebiegać będą pod hasłem obchodów 25-rocznicy powstania Ludowego Wojska Polskiego.

Z tej okazji trzeba będzie zadbać o odpowiedni udział turystów w uroczystościach państwowych, organizowanych z tej okazji, o prowadzenie wycieczek na szlaki oręża Wojska Polskiego, walk oddziałów partyzanckich, jak również o bardziej intensywne rozwijanie rodzajów turystyki związanych z ludową obronnością jak imprezy na orientację, marsze na azymut itp.

Wszystkie te działania powinny służyć umocnieniu ludowej obronności.

Akcją o specjalnym znaczeniu jest tylko dla PTTK, lecz także dla organizacji współdziałających z naszym Towarzystwem będzie przysioroczna kampania sprawozdawczo-wyborcza w PTTK — zakończona Walnym Zjazdem Towarzystwa w maju 1968 roku. Trzeba ją tak przeprowadzić, by przyczyniła się skutecznie do rozwoju organizacyjnego PTTK, okrzepnięcia wszystkich ogniw PTTK, udoskonalenia pracy,

a w konsekwencji do dalszego rozszerzenia działalności PTTK.

Na koniec uwaga o sprawie, mającej specjalne znaczenie, mianowicie o wypożyczalniach sprzętu turystycznego.

Decyzją władz państwowych przyznano PTTK 27 mln. zł na rozwinięcie tej działalności na zasadzie amortyzacji. Wydałiśmy wytyczne, zmierzające do uporządkowania zasad eksploatacji wypożyczalni. M. in. wzrosną ceny wypożyczania niektórych rodzajów sprzętu. Niezbędne jest, by w tej dziedzinie panowała w pełni gospodarność, zwłaszcza pod względem dbałości o stan sprzętu i możliwości odtworzenia jego wartości.

Podsumowując obrady W. Adamski stwierdził, iż konferencje w

Tardzie stały się ważną częścią składową współpracy społecznych organizatorów polskiej turystyki i wychowania fizycznego. Poinformował też, że nowopowołana Krajowa Rada O.F.S.W.F.I.T. nie wyłoniła Komisji Turystyki i Komisji Wychowania Fizycznego, gdy uznała w pełni kompetencje Zarządów Głównych PTTK i TKKF do działania w swych dziedzinach (w imieniu Związków Zawodowych).

Przyjęte plany działania PTTK i TKKF są jednocześnie planami działania Związków Zawodowych i ZMS. Zasady współdziałania wypracowane w Tardzie, powinny być realizowane na wszystkich szczeblach, a zwłaszcza w zakładach pracy.

— roztoczenie opieki nad miejscami walk, bitew, mogił i cmentarzy żołnierskich i partyzanckich;

2) nadanie wysokiej rangi w życiu wewnątrz organizacji jak i na zewnątrz Towarzystwa przygotowaniom do VII Walnego Zjazdu Delegatów PTTK.

Będzie to również okazja do skonfrontowania naszych dotychczasowych zamierzeń z osiągnięciami oraz wypracowania programu działalności na najbliższą kadencję;

3) dalsze rozwijanie szerokiego frontu działania wśród młodzieży, ku czemu szczególną okazję stwarza w 1968 r. IV Zjazd Związku Młodzieży Socjalistycznej.

Okazję do rozwinięcia pracy ideowo-wychowawczej wśród młodzieży poprzez formy działalności krajoznawczo-turystycznej stworzą nam również obchody XXV rocznicy powstania Związku Walki Młodych i 50 rocznica powstania Komunistycznej Partii Polski;

4) rozwijaniu pracy ideowo-wychowawczej służyć powinna cała działalność programowa, szczególnie poprzez wypełnianie imprez turystycznych współczesnymi treściami krajoznawczymi, szerzenie kultury uprawiania turystyki, ochrony przyrody i opieki nad zabytkami.

● VII WALNY ZJAZD DELEGATÓW PTTK

● OBCHODY 25 ROCZNICY LUDOWEGO

WOJSKA POLSKIEGO

● IV ZJAZD ZMS

W PROGRAMIE DZIAŁALNOŚCI

TOWARZYSTWA NA ROK 1968

ZBLIŻAJĄCY się rok 1968 jest dla naszego Towarzystwa rokiem szczególnym. Wszak odbędzie się VII Walny Zjazd Delegatów PTTK, który oceni dotychczasową pracę w minionej kadencji i wyznaczy drogi na przyszłość. Nakłada to na członków Towarzystwa poważne obowiązki, tak by nasza praca była wykonana jak najlepiej.

Dlatego zapoznajemy naszych Czytelników z wytycznymi Prezydium Zarządu Głównego PTTK do działalności programowo-organizacyjnej na rok 1968, podając je wobec braku miejsca w skrócie, uznając jednak najistotniejsze zadania.

Rok 1967 charakteryzował się dalszym wyraźnym wzrostem ruchu turystycznego w Polsce. Jest to wynikiem wzrastającego w społeczeństwie przekonania, że turystyka stała się korzystną i zdrową formą wypoczynku, wynikiem stopniowego rozwoju i usprawnienia usług turystycznych, a także sprzyjających warunków atmosferycznych.

Poważny udział w organizacji ruchu posiada nasze Towarzystwo.

Na podstawie niepełnych danych, dzięki wzrostowi działalności objęliśmy naszymi usługami w br. ok. 10 mln. turystów. Wzrosła ilość działaczy społecznych i kadry turystycznej przeskolonej na kursach organizatorów turystyki, przewodników i przewodników PTTK.

Wielkie znaczenie dla rozwoju turystyki w Polsce miał VI Kongres Związków Zawodowych, który nadał tej problematyce w pracy

związków zawodowych wysoką rangę.

W roku 1967 odbyło się VII Plenum Komitetu Centralnego PZPR, którego wskazania w zakresie pracy ideowo-wychowawczej wpłynęły znacznie na rozszerzenie działalności programowej Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego.

Towarzystwo nasze włączyło się również aktywnie do obchodów 50 rocznicy Rewolucji Październikowej, wykorzystując tę okazję do rozwinięcia pracy ideowo-wychowawczej wśród społeczeństwa poprzez różnorodną działalność krajoznawczo-turystyczną.

*Działalność Towarzystwa w 1967 r. stworzyła dobre warunki do dalszego rozwoju form pracy w 1968 roku.

Prezydium Zarządu Głównego uważa za szczególnie ważne, aby w 1968 r. praca wszystkich ogniw PTTK była głównie skoncentrowana na następujących kierunkach:

I. W zakresie treści ideowo-wychowawczej

1) szerokie włączenie się do udziału w obchodach XXV rocznicy powstania Ludowego Wojska Polskiego,

W programach działalności na rok 1968 powinna znaleźć się:

— organizacja spotkań z uczestnikami walk z faszyzmem hitlerowskim,

— organizacja wycieczek i imprez turystyki kwalifikowanej szlakami bojowymi I i II Armii Wojska Polskiego,

II. Realizacja głównych kierunków pracy ideowo-wychowawczej i osiągnięcie dalszego postępu w działalności Towarzystwa wymaga:

1) powołania nowych kół i klubów szczególnie w zakładach pracy powyżej 200 zatrudnionych, objęcia działalnością Towarzystwa Szkolnych Kół Krajoznawczo-Turystycznych, rozwinięcia szerokiej akcji umożliwienia powrotu do PTTK byłym członkom;

2) wzrostu kadry średnio o 10% w porównaniu z rokiem 1967;

3) organizowania imprez turystycznych oraz sporządzania kalendarza imprez zgodnie z wytycznymi Komitetu Koordynacyjnego Imprez Turystycznych.

W związku z obchodami XXV rocznicy Ludowego Wojska Polskiego, imprezy turystyki kwalifikowanej powinny przebiegać pod hasłami: „Poznajemy tradycje walk o wyzwolenie narodowe i społeczne”, „Poznajemy szlaki bitewne oddziałów Ludowego Wojska Polskiego”. Przy tej okazji szerzej należy wprowadzać marsze na orientację, konkursy sprawnościowe, popularyzować zdobywanie odznak turystyki kwalifikowanej, a przede wszystkim odznaki turystycznej ustanowionej z okazji 25 rocznicy powstania Ludowego Wojska Polskiego.

Również z okazji XXV rocznicy powstania Związku Walki Młodych, trzeba nasycić treściami ideowo-wychowawczymi imprezy turystyczne organizowane szczególnie dla młodzieży.

Dalej propagować wśród społeczeństwa zdobywanie odznak turystyki kwalifikowanej, a wśród mło-

dzieży — Młodzieżowej Odznaki Krajoznawczej;

4) w znakowaniu i wytyczeniu szlaków turystycznych w 1968 r. należy uwzględnić szlaki marszów bojowych I i II Armii Wojska Polskiego;

5) w zakresie wydawnictw wymaga zwrócenie baczniejszej uwagi na treść i formę podejmowanych opracowań. Dotyczy to zwłaszcza

inicjowania wydawnictw o charakterze szkoleniowym, szczególnie o znaczeniu regionalnym.

Koła PTTK powinny zadbać o upowszechnienie czytelnictwa turystyczno-krajoznawczego wśród swoich członków. Każde koło powinno prenumerować wydawnictwa PTTK — „Wierchy” i „Ziemia”.

Prezydium Zarządu Głównego PTTK

Z KORZYSCIĄ DLA OBYDWU STRON

PTTK I TOWARZYSTWA SPOŁECZNO-KULTURALNE WSPÓŁPRACUJĄ W ZAKRESIE KRAJOZNAWSTWA, REGIONALIZMU I TURYSTYKI

DZIĘŁALNOŚĆ towarzystw społeczno-kulturalnych w Polsce, ich charakter i rola, jaką spełniają, jest zbliżona do działalności programowej Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego.

Do najbardziej typowych kierunków pracy stowarzyszeń należą:

- popularyzowanie wiedzy o najbliższym środowisku, regionie i całym kraju, jego przeszłości, obliczu współczesnym i perspektywach rozwojowych,
- pielęgnowanie postępowych tradycji,
- rozwijanie zainteresowań sztuką, budzenie zamiłowania do sztuki, pielęgnowania folkloru i sztuki ludowej,
- organizowanie kulturalnego wypoczynku,
- kształtowanie aktywnej postawy wobec rozwiązywania problemów ekonomicznych, społecznych oraz kulturalnych środowiska a często całego regionu,
- integracja środowiska.

Z tych względów PTTK widzi w stowarzyszeniach społeczno-kulturalnych partnera do realizowania wspólnych zadań. Jest to partner potężny o czym świadczą następujące cyfry: ogólna ilość towarzystw społeczno-kulturalnych wynosi 377. Z tej liczby 149 to stowarzyszenia miłośników regionu, miasta, wsi a więc te, które swą działalnością są najbardziej zbliżone do PTTK.

Współpraca między PTTK a towarzystwami społeczno-kulturalnymi istnieje od dawna, układa się samorzutnie, przynosząc korzyści obydwu stronom.

Przyniesie on jeszcze lepsze wyniki jeśli będzie realizowana przez:

- 1) Zawieranie lokalnych porozumień pomiędzy jednostkami terenowymi PTTK i towarzystwami regionalnymi.
- 2) Desygnowanie przedstawicieli towarzystw społeczno-kulturalnych do zarządów i komisji problemowych PTTK oraz desygnowanie działaczy PTTK do

zarządów wymienionych towarzystw.

- 3) Organizowanie wspólnych seminariów w celu zagospodarowania, aktywizacji turystycznej i propagandy walorów krajoznawczych danej miejscowości, miasta, regionu.
- 4) Wydawanie wspólnym wysiłkiem PTTK i towarzystw społeczno-kulturalnych wydawnictw krajoznawczych, szkoleniowych i metodycznych.
- 5) Organizowanie wspólnych imprez, zlotów, rajdów i spływów, a także cykli odczytów, konkursów, quizów o tematyce krajoznawczej z okazji ważnych rocznic i wydarzeń regionalnych oraz „Dni Miast i Regionów”.
- 6) Zapraszanie zarządów towarzystw społeczno-kulturalnych do organizowania wspólnych akcji w zakresie opieki nad zabytkami. M.in. przez wspólne organizowane szkolenie Społecznych Opiekunów Zabytków i pozyskiwanie członków tych towarzystw dla społecznej opieki nad zabytkami.
- 7) Aktywny udział ogniw PTTK w organizowaniu wystaw folkloru i sztuki ludowej.
- 8) Ścisłą współpracę w dziedzinie opieki, rozwijania i tworzenia „Izb Regionalnych” i Muzeów Regionalnych.
- 9) Zapraszanie zarządów towarzystw społeczno-kulturalnych do wspólnego organizowania akcji w zakresie ochrony przyrody.
- 10) Opracowywanie i wytyczenie przez jednostki PTTK wspólnie z towarzystwami społeczno-kulturalnymi turystycznych szlaków martyrologii, szlaków wybitnych Polaków, szlaków folkloru i sztuki ludowej.
- 11) Współpracę ogniw PTTK z towarzystwami społeczno-kulturalnymi w dziedzinie regionalnego wystroju placówek PTTK.

Prezydium Zarządu Głównego

omówiło 4.X.1967 r. problemy współdziałania pomiędzy PTTK a towarzystwami społeczno-kulturalnymi i podjęło uchwałę w sprawie form współpracy obydwu stron. Uchwałę tę publikujemy poniżej:

„1. Ustala się, że z ramienia Zarządu Głównego PTTK funkcję wiodącą w zakresie współpracy z towarzystwami społeczno-kulturalnymi spełniać będzie Wydział Krajoznawczy ZG PTTK (Komisje Problemowe).

2. Zobowiązuje się Biuro ZG PTTK do przeprowadzenia rozmów oraz utrzymania kontaktów i współpracy z:

a) Ministerstwem Kultury i Sztuki — Departament Pracy Kulturalno-Oświatowej w sprawie wydawania zaleceń dla wydziałów kultury prezydiów rad narodowych i zarządów towarzystw społeczno-kulturalnych, zachęcających do nawiązania lub kontynuowania współpracy z poszczególnymi ogniwami PTTK.

b) Radą Naczelną TRZZ w Warszawie, jako Towarzystwem posiadającym największy zasięg działania i najbardziej podatny grunt do współpracy z PTTK, w celu oceny dotychczasowych form współdziałania i wydania wspólnych wytycznych do dalszej współpracy.

3. Wydział Krajoznawczy ZG PTTK opracuje i przedłoży Prezydium ZG PTTK do akceptacji wytyczne zobowiązujące wszystkie ogniw PTTK do współdziałania z towarzystwami społeczno-kulturalnymi w zakresie turystyki, krajoznawstwa i regionalizmu.

4. Zarządy Okręgów i Oddziałów PTTK zorganizują spotkania z zarządami towarzystw społeczno-kulturalnych celem omówienia kierunków i form współpracy (na spotkania te należy zapraszać przedstawicieli wydziałów kultury rad narodowych oraz redaktorów czasopism regionalnych).

5. Materiały o ciekawszych inicjatywach dotyczących współpracy PTTK z towarzystwami społeczno-kulturalnymi należy publikować w rocznikach „Ziemia” i „Wierchy” oraz w prasie centralnej i terenowej.

NOWI OFICEROWIE ŻEGLARSTWA

Na przełomie sierpnia i września 1967 r. odbył się w Ośrodku Żeglarskim WOSTiW w Trzebieży Centralny Kurs Przdowników Turystyki Żeglarskiej. Jednocześnie przeprowadzone zostało szkolenie na stopień jachtowego sternika morskiego i sternika jachtowego, które objęło 12 osób.

Egzaminy na przodowników turystyki żeglarskiej zdało 36 osób, patenty jachtowych sterników morskich otrzymało 14 osób, sterników jachtowych 41 a szerzone uprawnienia jachtowego sternika morskiego 4 osoby.

Nowa kadra żeglarzy — działaczy PTTK wydatnie przyczyni się do dalszego rozwoju żeglarstwa turystycznego. Cieszyć się należy zwłaszcza, że zdobyte stopnie morskie wzmocnią kadre oficerską żeglarzy PTTK przy organizacji rejsów morskich.

Kurs zakończył się turystycznymi regatami Swinoujście—Kołobrzeg—Ustka—Swinoujście

DLA TYCH, KTÓRZY PRAGNĄ WRÓCIĆ W SZEREGI TOWARZYSTWA

NASZE Towarzystwo w ciągu ostatnich lat znacznie rozszerzyło zasięg swego działania. Dotarło ono ze swoim programem do całego społeczeństwa. PTTK stało się powszechną, czołową organizacją turystyczną, obejmującą swoją działalnością w skali rocznej około 10 milionów uczestników. Jest więc organizacją społeczną użyteczną, pomagającą w uprawianiu turystyki oraz krajoznawstwa nie tylko ponad 300-tysięcznej rzeszy swoich członków, lecz stwarzającą dogodne warunki dla uprawiania turystyki wszystkim obywatelom naszego kraju.

Na obcene osiągnięcia złożyła się przede wszystkim ofiarna praca wielu tysięcy działaczy społecznych zaangażowanych uczuciowo w sprawy Towarzystwa i sprawy turystyki, oraz okrzepnięcie organizacyjne oddziałów, umocnienie pozycji zarządów okręgów PTTK jako koordynatorów całokształtu działalności w terenie.

Społeczna służba ludziom pracy — istota i cel, który przyswieca obecnie działalności wszystkich ogniw organizacyjnych naszego Towarzystwa. By temu celowi w pełni sprostać i osiągnąć sukces w jego realizacji koniecznym jest przyciągnięcie do naszej organizacji większej liczby ludzi, którzy zechcą aktywnie uczestniczyć w jej życiu.

Zarząd Główny PTTK po VI Walnym Zjeździe podjął wiele uchwał i przedsięwzięć stwarzających dogodne warunki do zrzeszania się w naszym Towarzystwie.

Do najważniejszych z nich należały:

— uznanie stażu członkowskiego PTTK dla wszystkich członków SKKT — członków zbiorowych PTTK z chwilą wstąpienia na członka zwyczajnego Oddziału PTTK w jednym z kół PTTK,

— uznanie, iż nowowstępujący członek PTTK ma prawo do 15% zniżki organizacyjnej po opłaceniu rocznej składki,

— stosowanie 25% zniżki organizacyjnej przy korzystaniu z noclegów w obiektach PTTK po okresie 3-letniej przynależności do PTTK (a nie jak w okresie ubiegłym — 5-letniej),

— ustalenie zniżki organizacyjnej przy korzystaniu z wypożyczalni sprzętu turystycznego w wysokości 25%,

— nowy podział składki członkowskiej, która obecnie pozostaje w kole i oddziale PTTK; tym samym wpływy uzyskane ze składek pozostają w tych ogniwach z przeznaczeniem na działalność programową,

— ujednoczenie sposobu zbierania składek członkowskich — jako jednej z podstawowych form więzi organizacyjnej pomiędzy członkiem PTTK a kołem PTTK.

Daleko zakrojona akcja propagandowo-informacyjna m.inn. wydania drukami:

— broszury pt. „PTTK dla Cie-

bie” — zawierającej podstawowy materiał informacyjny o celach i zadaniach PTTK omawiającej działalność i usługi dla turystów, uprawnienia i przywileje działaczy oraz członków PTTK,

— afisza pt. „Zapraszamy do PTTK”, ukazującego działalność PTTK. Na afiszu umieszczono adres najbliższego koła lub oddziału PTTK, w którym można zapisać się do Towarzystwa.

Szczególnego podkreślenia wymagają decyzje mające na celu nawiązanie przerwanych więzi między byłymi członkami a organizacją.

Temu celowi służyło:

— wydanie w październiku 1967 r. listu otwartego Zarządu Głównego PTTK do byłych członków Towarzystwa zawierającego propozycje powrotu do organizacji,

— uchwała IX Plenum, na mocy której wszyscy byli członkowie PTTK, którzy nawet przez kilka lat nie płacili składek, po opłaceniu w okresie do 30 czerwca 1968 r. dwóch składek rocznych (bieżącej i zaległej) mogą stać się ponownie członkami PTTK z zachowaniem pełnego stażu członkowskiego od daty pierwszego wstąpienia i ko-

rzystać z wszelkich należnych im uprawnień.

Zaliczenie stażu potwierdzone zostanie wklejeniem do legitymacji specjalnego znaczka karencyjnego, Zarząd Główny PTTK wydał dwa rodzaje znaczków karencyjnych:

- po 72 zł — dla członków opłacających składkę roczną w wys. 36 zł,
- po 24 zł — dla członków opłacających składkę roczną ulgową w wys. 12 zł.

Znaczki karencyjne są do nabycia w każdym kole PTTK.

Wydając powyższe zarządzenie Zarząd Główny PTTK pragnął stworzyć maksymalnie dogodne warunki powrotu do naszego Towarzystwa byłych jego członków. Wyrażamy przekonanie, że wśród bogactwa form organizacyjnych i programowych PTTK znajdą miejsce do pracy wszyscy, którzy kiedyś z różnych przyczyn zrezygnowali z działalności w PTTK.

Witamy ich dzisiaj i prosimy o ponowne aktywne włączenie się do realizacji zadań, jakie Towarzystwo ma do spełnienia dla rozwoju turystyki i krajoznawstwa w naszym społeczeństwie.

OSIĄGNIĘCIA I ZAMIERZENIA GOPR

CORAZ większymi osiągnięciami może poszczycić się Górskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe PTTK. GOPR dysponuje obecnie 632 ratownikami — ochotnikami, 41 pracownikami etatowymi oraz 102 stacjami i punktami ratunkowymi.

W okresie od 1.I. do 30.IX.1967 r. GOPR interweniowało w 4425 przypadkach. W tej liczbie mieści się 7 wypadków śmiertelnych.

Celem usprawnienia służby ratowniczej wprowadzono tytułem próby w niektórych Grupach: regulaminy stacji ratunkowych, instrukcję stosowania leków, zasady postępowania w czasie wypraw ratunkowych, instrukcje przy wyprawach grotolazów, instrukcje do zabezpieczenia imprez turystycznych i sportowych przez GOPR.

Zakończono już radiofonizację Grupy Tatrzańskiej kosztem 344 tys. zł i rozpoczęto pracę w Grupie Bieszczadzkiej. Pozwoliło to na radykalne skrócenie czasu dotarcia do wypadku, często do 50%, jak również wyeliminowało prawie całkowicie organizację wypraw na skutek fałszywych alarmów.

SPRAWY INWESTYCYJNE

Z przyznanych z CFTiW na rok 1967 — funduszy — wykonano m.in. 15 szt. radiotelefonów (7 wyprawowych, 8 stacyjnych), 3 zespoły prostownicze — ładujące, bazę techniczną do radiofonii, zapas części do radiotelefonów dla całego GOPR, akumulatory, anteny, kable, na-

rzędzia itp. oraz zakupiono 1 samochód terenowy GAZ-69. Do końca 1967 r. wykonane i zakupione zostaną dalsze radiotelefony, wózki alpejskie i inny sprzęt pomocniczy.

Plan GOPR na rok 1968 przewiduje wykonanie lub zakupienie ze środków CFTiW: 5 dyżurek GOPR, 2 samochody do wypraw, 8 szt. radiotelefonów wyprawowych, 12 szt. wózków alpejskich.

Ogólny postulat o charakterze inwestycyjnym to wniosek o wystąpienie do GKkFiT o wydanie zarządzenia, aby w nowobudowanych obiektach turystycznych, kolejkach i wyciągach znalazło się pomieszczenie dla stacji GOPR i magazyn na sprzęt ratowniczy.

SPRAWY SZKOLENIOWE

W związku z przyznaniem w preliminarzu budżetowym na rok 1967 około 50% potrzebnych środków finansowych — zaszła konieczność ograniczenia szkolenia do minimum w ten sposób, że zorganizowano t.zw. „szkolenie wypadkowe” t.j. 1-dniowe sobotnie lub niedzielne dla większej liczby ratowników.

Brak odpowiednich środków finansowych zahamował jednak w roku bieżącym przeprowadzenie planowanych kursów I i II stopnia szkoleń, do czego nie wolno dopuścić w 1968 roku. Pozbawiłoby to w latach następnych dopływ nowych młodszych i przeszkolonych kadr.

SPRAWY PROPAGANDOWO- -WYDAWNICZE

Wydano 1 Biuletyn Informacyjny zawierający materiały szkoleniowe, profilaktyczne i kronikarskie. Oddano do użytku „Podręcznik Lekarski”, społeczną pracę zbiorową lekarzy — ratowników GOPR. Obecnie trwają prace nad przygotowaniem do druku „Vademecum ratownika”. Wyszedł z druku afisz profilaktyczny w nakładzie 5000 egzemplarzy, w przygotowaniu jest afisz o tematyce przeciwlawinowej.

Plan wydawniczy na rok 1968 przewiduje rozpoczęcie prac nad wydawnictwem „Monografia GOPR”, które ma się ukazać z okazji 60-lecia istnienia służby ratowniczej w Polsce.

SPRAWY KOMISJI ZAGRANICZNEJ

Kilku ratowników GOPR wzięło udział w kursie w Bergrettungsdiens (Austria) — 4 ratowników w zimowym i 4 w letnim. Polscy ratownicy uczestniczyli też w konferencji przeciwlawinowej w Szwajcarii oraz konferencji IKAR.

W wyniku kontaktów zagranicznych, szczególnie z krajami alpejskimi GOPR jest wyposażone w nowoczesny sprzęt radiowy oraz sprzęt ratunkowy produkowany w kraju według najnowszych wzorów IKAR jako działalność antyimportowa. Również na wniosek naszych delegatów Polska otrzyma jeszcze w roku bieżącym ze Szwajcarii maszyny „Ratrac” do konserwacji tras i szlaków narciarskich w górach, co nie

tylko poprawi warunki narciarskie i przedłuży sezon zimowy tam, gdzie będą one pracowały, ale przede wszystkim wpłynie na zmniejszenie urazowości w narciarstwie.

W oparciu o doświadczenia ze szkolenia IKAR na kursie lawinowym w Davos (styczeń 1967 r.) oraz na przełęczy Bornina (wrzesień 1967 rok) — zorganizowano 15 i 16 października 1967 w Grupie Beskidzkiej GOPR w Szczyrku, szkolenie ratowników przy współdziałaniu helikoptera Woj. Stacji Sanitarnej w Katowicach, które wypadło bardzo dobrze i sprawnie. Do transportu użyto siatki IKAR wyprodukowanej według naszego rysunku w Bielskich Zakładach Włókienniczych. Akcją przeprowadzono bez lądowania helikoptera (z zawisu).

PREZYDIUM OBRADUJE

(ciąg dalszy ze str. 3)

4.X.1967 r.

Prezydium omawiało aktualne problemy działalności Komisji Krajoznawczej ZG PTTK. W toku dyskusji powzięto decyzję, że utrzymując uchwałę z 26.IV.br. należy stworzyć 5 regionalnych pracowni krajoznawczych w tych województwach, które posiadają dostateczny aktywny krajoznawczy i są do tego przygotowane. Prezydium zaakceptowało także wytyczne do współpracy PTTK z towarzystwami społeczno-kulturalnymi w zakresie krajoznawstwa, regionalizmu i turystyki. Prezydium zleciło ponadto Komisji Krajoznawczej przygotowanie projektu wielkiego sejmiku krajoznawczego wspólnie z towarzystwami regionalnymi planowanego — jak wiadomo — na rok 1969.

Prezydium przyjęło do wiadomości informację o eksploatacji obiektów turystycznych PTTK systemem agencyjnym. Zatwierdzone zostały wnioski, z których najważniejsze to: przeanalizowanie po rocznej działalności systemem agencyjnym wyników uzyskanych przez obiekty, ocena pracy poszczególnych agentów, rozwijanie i utrwalanie systemu agencyjnego.

Prezydium udzieliło zezwolenia na rejestrację Oddziałowi PTTK w Jędrzejowie z siedzibą w PKKFIT.

Sprostowanie

W numerze 104 Biuletynu Informacyjnego ZG PTTK w informacji pt. „Sejmik ochrony przyrody w Słupsku” wkraść się błąd. Przemawiał na wspomnianym sejmiku nie Czesław Wołkiewicz — Sekretarz PROP lecz B. Czecho-wicz — członek prezydium Komisji Ochrony Przyrody. Przepraszamy.

BIURO TURYSTYKI ZAGRANICZNEJ PTTK PROPONUJE NA NARTY, PO SŁOŃCE W RODOPY

Symbol: NAR/I
Bułgaria — Pomporowo
przypuszczalny termin: 10.02. — 26.02.68

cena: około 5.200.— zł oraz kieszonkowe 1.105.— zł. = 40.— lewa

przejazd: kolejną wag. syp. II kl. p.p. do Sofii i z powrotem — kolejną i autokarem z Sofii przez Płowdiw do Pomporowa.

program: 10 dni pobytu w Pomporowie, 3 dni w Sofii. Zwiedzanie Sofii i Witoszy, Płowdiw.

zakwaterowanie: hotel II kat., pokoje 2-4 osobowe.

POMPOROWO — (t. zw. uzdrowisko im. Wasyla Kolarowa) — naj-

większy ośrodek zimowej turystyki w Bułgarii. Miejscowość klimatyczna, leżąca na wysokości 1620 n.p.m. w samym sercu Rodopów u stóp Karamandży (1858 m n.p.m.). Panują tu zawsze doskonałe warunki narciarskie — śnieg leży do 100 dni w roku. Pomporowo leży w odległości 84 km od Płowdiw, drugiego największego miasta Bułgarii (172.000 mieszkańców), znanego z dorocznych Targów Międzynarodowych.

Informacje i zapisy przyjmuje Biuro Turystyki Zagranicznej PTTK (Warszawa, ul. Marszałkowska 124 tel. 26-60-25) oraz wszystkie Przedstawicielstwa i Agencje BTZ — PTTK przy Oddziałach PTTK w całej Polsce.

NARCIARSKI URLOP W ALPACH TRANSYLWAŃSKICH

Symbol: NAR/II
Rumunia — Poiana Brasov
przypuszczalny termin: 12.02 — 24.02.68

cena: około 4.200.— zł. oraz kieszonkowe 715.— zł. = 275.— lei

przejazd: kolejną wag. syp. II kl. p.p. do Bukaresztu i z powrotem.

program: 7 dni pobytu w Poiana Brasov, 2 dni w Bukareszcie. Zwiedzanie Bukaresztu, Braszowa.

zakwaterowanie: hotel II kat., pokoje 2-4 osobowe

POIANA BRASOV — największe i najpopularniejsze centrum sportów zimowych w Rumunii. Miejscowość położona na wysokości 1020 mtr. u stóp szczytu Postávarul 1804 mtr. — posiada wymarzone tereny narciarskie. Na Postávarul wjechać można w 20 min. wyciągiem krze-

selkowym (długość 1700 mtr) — pod szczytem 2 schroniska: „Postávarul” i „Cristianul Mare”, z góry widać 5 tras narciarskich o różnicy wzniesień do 800 mtr., o różnej trudności. W samej miejscowości znajdują się hotele, pensjonaty, restauracje, kawiarnie, skocznia narciarska, setki slalomowe, tor bobslejowy, lodowisko. Poiana Brasov leży w odległości 15 km od miasta Brasov, liczne połączenia autokarowe umożliwiają dojazd w 20 min. Z Brasova do Bukaresztu 165 km, przejazd malowniczą doliną Prahovy.

Informacje i zapisy przyjmuje Biuro Turystyki Zagranicznej PTTK (Warszawa, ul. Marszałkowska 124 tel. 26-60-25) oraz wszystkie Przedstawicielstwa i Agencje BTZ — PTTK przy Oddziałach PTTK w całej Polsce.

Biuletyn Informacyjny ZG PTTK — redaguje Kolegium
Wydawca: Dział Propagandy i Wydaw. Zarządu Gł. PTTK
Adres redakcji: Warszawa, ul. Senatorska 11 tel. 26-35-74

Druk. Wyd. Zw. CRZZ. Zam. 684/850/67. Nakł. 5000+35 egz. T-67.